

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

מזורות זיכרון

לזכר רשב"י אוהב עמנו ארצנו ותורתנו

המזורות שרבות עמך בית ישראל מדליקים בכל רחבי הארץ ובעולם הן בבחינת נר זיכרון לנשמתו האצילית של רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שהסתלקה לשמי מרומים ביום ל"ג בעומר. אין אישיות בתולדות ישראל שזכתה ליום זיכרון שבו שותף עם ישראל כולו, מכל הקשת החברתית ומכל הזרמים, דתיים ולא דתיים בני כל העדות. אף לא אחד מהאבות אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרן ודוד המלך, ואף לא אחד מגדולי וחכמי האומה לא זכו שבני האומה כולה יעשו 'הילולא' ביום הזיכרון שלהם.

במה זכה רשב"י לכבוד וליחס כזה? יש אומרים משום שחיבר את הזוהר הקדוש, המאיר את נשמתם של העוסקים בתורת הסוד ובכלל ישראל, היא החכמה הפנימית, תורת הקבלה. אבל השאלה היא גם במה זכה רשב"י שנתגלה לו הזוהר הקדוש? ואכן כאשר אנו לומדים ומתבוננים בתולדותיו של רשב"י אנו מגלים שהיתה לו מסירות נפש ממש על עם ישראל, על תורת ישראל ועל ארץ ישראל: כפי שלימדונו חז"ל: "פעם אחת ישבו רבי יהודה ורבי יוסי ורשב"י וישב יהודה בן גרים ביניהם, פתח ר' יהודה ואמר כמה נאים מעשיה של אומה זו (הרומאים) תיקנו שווקים תיקנו גשרים ותיקנו מרחצאות. ר' יוסי שתק, נענה רשב"י ואמר כל מה שתיקנו לא תיקנו אלא לצורך עצמן תיקנו, שווקין להושיב בהן זונות מרחצאות לעדן בהן עצמן, גשרים ליטול מהן מכס, הלך יהודה בן גרים וסיפר דבריהם..." (שבת לג ב.). בשל קנאותו של רשב"י לעצמאות ישראל בארץ ישראל, לא עשה חשבון לאיש ואמר מה שבלבו.

והתוצאה ידועה, רשב"י נרדף ונאלץ לברוח יחד עם בנו, ולהסתתר במערה שנים עשרה שנים, כי לא היה מוכן להחניף לרומאים ולהשלים עם העובדה שהם שולטים בארץ ישראל. בזה הוא ביטא את האהבה הגדולה ואת מסירות הנפש לעמנו לתורתנו ולארצנו, ומתוך כך זכה לגלות את תורת הסוד, בזוהר הקדוש.

נכון לעכשיו, גם היום הממשיכים את דרכו ורוחו של רשב"י ושל רבי עקיבא רבן, אלו הם האוהבים באמת את עם ישראל את תורת ישראל ואת ארץ ישראל, המוסרים את נפשם על כבוד ישראל וכבודו של הקב"ה המופיע ומתגלה בתחיית עם ישראל בארץ ישראל. ואכן גדולי החכמים והמקובלים בכל הדורות היו אוהבי ארץ ישראל ועלו לארץ ישראל כמו הרמב"ן, האר"י, הרמח"ל, תלמידי הבעל שם טוב ותלמידי הגר"א, ובדור האחרון בעל האורות הרב קוק זצ"ל - ותלמידיו ותלמידי תלמידיו המוסרים נפשם על ישוב הארץ ולימוד תורת ארץ ישראל, והנושאים בעול ביטחון המדינה וקיומה, ובה מרבים אור של תורה, אור של אהבה ואמונה, וממשיכים את דרכו של רשב"י. אשרינו מה טוב חלקו של דורנו שאנו זוכים ברוב עם להתייחד ולהתאחד סביב המזורות שהן בבחינת נר הזיכרון לרשב"י ע"ה, אוהב עמו תורתו וארצו.

מהמצפה לישועה

ל' בנין ב' י"א

למה תעמוד ב"חוץ"?

הרב אמיר דומן | 2

מדוע נפסל כהן בעל מום מעבודת

המקדש?

הרב אוון טרבלסי | 2

להתהלך עם ה' בתמימות

הרב יורם אליהו | 3

ציונות

הרב דוד לנדאו | 4

מה השמאל רוצה

הרב ליאור לביא | 4

דרכו של רבי עקיבא

נתן קוטלר | 5

הפלא של רבי שמעון

הרב נסים ויטנברג | 5

עצמאות אישית בנישואין

זוגיות / אסתר אברהמי | 6

ערוץ מאיר לילדים

כל סוגי המפגינים הנם קדושים

הרב שלמה אבינר | 8

להיות קוצר בשדה

הרב חגי לונדין | 8

לתרומות למכון מאיר:

בטלפון 02-6461328

באתר meirtv.com

או סרקו את הברקוד

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

היו שותפים

בהוספת יהדות באהבה!

למה תעמוד ב"חוץ"?

וכאשר נשים לב, נראה שיש מכנה משותף מיוחד מאוד לפגישות הללו, גם אם הן משתנות מאוד בפרטים: הנושא הוא - "פנים וחוץ".

הקב"ה תמיד מופיע ומגלה את רצונו, מידותיו ומעשיו באופן כפול, כביכול: חיצוניות כלשהי, שמכסה על משהו פנימי יותר שהוא גם אמיתי ומשמעותי יותר. אפילו שמו יתברך הוא כזה: "לא כפי שאני נכתב אני נקרא", הביטוי בפה מסתיר כוונה עליונה שאינה מתגלה בצורה חיצונית. ועוד אמרו חז"ל: "מה הנשמה יושבת בחדרי חדרים, אף הקב"ה יושב בחדרי חדרים". כמובן, ה' אחד ושמו אחד, וכל ההופעות מקורן אחד. אך עבורנו הגילוי הוא לא פשוט. כיצד נבחין במה שהוסתר? כיצד נחשוף את הכוונה העמוקה יותר?

התשובה היא: ננסה להקשיב ולהרגיל את עצמנו. לפני שננסה להחליט מהי 'הכוונה האמיתית', נזכיר לעצמנו ללא הרף, שלעולם אין הדברים כפי שהם נראים במבט ראשון. האמת תמיד נמצאת מתחת לפני השטח והשטחיות. הבורא מתגלה כך דווקא כדי לגדל אותנו, לדחוף אותנו למצוא את החיים המתוקים והחזקים יותר, ולא להמשיך לדבוק במוכר ובטפל. פיתוח הסקרנות והשאלה העצמית: 'מה בעצם הסיפור פה?' חייב להפוך להרגל הבסיסי ביותר שלנו. למען האמת, זה לא חדש לנו. כולנו היינו כאלה - בילדותנו. ההתבגרות גבתה מחיר, שבו העולם החיצוני הנוצץ (או האפרורי) תופס את מירב הקשב הפנימי שלנו, ומשכיח את הנוכחות האלוקית הצפונה. משימת חיינו הראשונית היא להשיב לעצמנו את טבעיות הפגישה עם ה"פנים", מבעד ל"חוץ".

"האמונה היא מפגש" - לימד הרב זאב קרוב. לא רק אסופת רעיונות או "סל ערכים", וגם לא רק חוויה רגשית או אינטלקטואלית. אמונה חיה היא פגישה עובדתית, חיבור מתמיד בין הבורא שמאמין בנו, ובכך מחדש את קיומנו בכל עת, לבין כל נברא. כל נברא מאמין - ראשית כל - בעצם קיומו, כי 'להיות קיים' משמעו 'להיות נוכח בפגישה'. ומכאן והלאה האמונה הולכת ומתגלה ויוצאת לפועל בשלל גוונים, לפי כוחות החיים והמשימות של כל יצור. בתור בני אדם, יש לנו שכל, רגש ודמיון, תודעה ויכולות מעשיות, כישרונות ונטיות, יש לנו זהות אישית, לאומית והיסטורית - ובכולם תבטא האמונה שלנו. מדוע? כי בכל אלה פגש אותנו הבורא כשעלה ברצונו לתת בנו נשמת חיים. ואף יותר מזה - בכולם אנו ממשיכים להיפגש איתו ועם טובו ואמונתו בנו, בכל שלב מחדש.

החיים שלנו וכל מה שכלול בהם, כוחות החיים וקורות החיים, הם תמיד הופעה של האמונה האינוסופית של בורא עולם בנו, בכל אחד ואחד, ובכולנו כאחד יחד. לכן ברור, וגם משמח מאוד לדעת שהמפגש עם ה' יתברך הוא "סיפור המסגרת" שלנו. הסיפור כולו מתרחש בעולמו של הבורא, וכולו מתאר אמונה ואמון הדדי. רבש"ע "מופיע לפגישה" תמיד, ללא עיכובים או חולשות, כמובן. כאמור, גם אנו נוכחים בה, בעצם קיומנו, בלי תלות בהבנה או בהכרה. אך הרי הקב"ה באהבתו נתן לנו כוחות חיים של הכרה ותפיסה, ולכן ברור שהוא מעוניין שניפגש איתו גם באמצעותם, ובכך נגלה את האמונה החיה גם בהם.

האם עלינו 'לנחש' או 'להמציא' בעצמנו את האמונה האישית שלנו? נכון יותר לומר שכדאי לנו לפתח את האמונה שנוכחת בנו, אמונה שמקורה ב'התייצבות' שלו למפגש: באותו אופן שהוא בוחר להופיע ולהעניק לנו כוחות חיים חדשים - כך גם אנו מתבקשים להביא לידי ביטוי את עצמנו.

להרחבה: ספר "האמונה החיה" מאת הרב זאב קרוב.

amirduman@gmail.com | לכתוב, לשאול ולהגיב:

עומק הפרשה הרב אורן טרבלסי ר"מ במכון מאיר

מדוע נפסל כהן בעל מום מעבודת המקדש?

צריך להבין עד היכן שידנו מגעת את טעם התורה לאיסור הקרבת כהן בעל מום. הטעם הפשוט הוא שהכהנים הם משרתי המלך. וכמו במלכות בשר ודם שאין זה מכבוד המלך שישרתו אותו אנשים עם פגמים חיצוניים כך יותר משרתיו של הקב"ה צריכים להיות שלמים בגופם. הרמב"ם מוסיף שחסרון במשרתי המלך במקדש יגרום לפגיעה בכבוד המקדש בעיני העם משום שלמרבית הצער פעמים רבות אנו נוטים לשפוט את העומד מולנו לפי מראהו החיצוני "מפני שההמון לא יגדל אדם אצלם בצורתו האמיתית אלא בשלמות איבריו ויופי בגדיו".

טעם נוסף לאיסור הקרבת כהן בעל מום משום שבית המקדש הוא מקום של שלמות בעולם של המשך המאמר בעמוד הבא <

אחד מציווי הכהנים בפרשה הוא האיסור לבעל מום לעבוד עבודה במקדש. "כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי ה'". הדבר מעורר קושי האם כהן שנולד עיוור או נכה ערכו פחות בעיני התורה? לא מספיק שבעל המום סובל ממצבו נראה שהתורה גם מפלה אותו לרעה חלילה ומונעת ממנו את הזכות לעבוד כשאר אחיו הכהנים.

ראשית, צריך להקדים שהתורה רגישה לחלשים ולמסכנים. כפי שעולה מרגישותה לחולשות העיוור והחירש כשמצווה לא לקלל חירש שאינו יכול לשמוע, ולא להניח מכשול בפני עיוור שאינו רואה. וכן דואגת לגרים ומקפידה על צער היתום והאלמנה. אם כך ודאי שאין להאשים את התורה באפליית החלש או הנכה חלילה. אבל כן

אזכרה

במלאת 19 שנה לפטירתו של **אריאל ביגון הכהן ז"ל** נעלה לקברו בהר המנוחות ביום שלישי ל"ג בעומר בשעה 17.30 אחרי האזכרה דברי תורה ודברים לאזכרו במכון מאיר, שד' המאירי 4 מוקירי זכרו מוזמנים משפח ביגון-פוקס

שליחת הציבור שלכם

בית מקור ראשון

הוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מוזיקה בבתי הכנסת ובמסגרות דתיות

דיוור ישיר בכל רחבי הארץ

לפניות: 0522908518 | 0522908518@gmail.com

ע"ש). ממילא מאחר שמדת הכהן היא תמימות, מוכן מדוע דווקא הכהנים מוזהרים במיוחד על ענייני הטומאה שהיא הפך המידה הזו ומביאה למיתה.

בספירת העומר נאמר, 'שבע שבתות תמימות תהיינה', וכתוב בסה"ק, שהספירה מגביהה את הנפש הבהמית של האדם. הדרך לכך, אומר השם משמואל, היא רק ע"י תמימות, כך שתמימות תהיינה מתפרשת גם על השבועות וגם על האדם עצמו.

מסיים השם משמואל "והנה זוהי העצה היעוצה ויסוד מוסד לתכלית היהדות, להיות בתמימות ושלא לחקור ולהרהר אחרי שום דבר, אך איך שהוא, יבין האדם שכן הוא טוב..." תבין שכל מה שקורה לך, זה מה שטוב לך באמת, ואז האדם לחלקו של ה' וטוב לו, "ובאמת אם אדם הולך בתמימות ומקבל עליו באהבה כל מה שבא עליו מה' יתברך בזה הוא מסלק מעליו כל המקטרגים ונושע מכל צרותיו".

כך נהג חברי הקדוש ר' צבי גלאט הי"ד, שנרצח עם עוד חמישה בחורים בליל שבת פרשת אמור תש"מ בחברון, עם כל פעולותיו החשובות לזרז את העלייה לארצנו, הלך עם ה' בתמימות וידע שהכל מכוון מאת ה', ואין עוד מלבדו, כך כתב ביומניו שהתפרסמו לאחר מותו, "ה', תגביר רצוני לקיים רצונך... יהיה טוב לדעת כי באמת אין עוד מלבדו, אין שום דבר קורה בעולם שלא שייך לו, הכל מכוון מלמעלה, יש דברים שאתה לא מצפה שיבואו... אבל צריך לדעת תמיד, אין עוד מלבדו... גם כי אלך בגיא צלמות, לא אירא רע כי אתה עמדי". ת.נ.צ.ב.ה.

לסכול זאת ולכן היא מסתלקת, אבל אדם שהוא בתמימות, הוא עם השם יתברך ואין שום רע יכול להתקרב אליו, ולכן חוה שלא נהגה בתמימות נתנה בזה מקום לכוחות הטומאה להתקרב אליה ובזה גרמה מיתה לעולם.

על יעקב אבינו נאמר שהיה 'איש תם', ואמרו חז"ל "יעקב אבינו לא מת", היפוך אותיות של מ-ת זה ת-ם. כשאמרה לו אמו שיכנס לאביו לקבל את הברכות, אמר יעקב "ואנכי איש חלק", כוונתו הייתה, אומר השם משמואל, "שאינו צריך לעשות שום השתדלות לקבל את הברכות אחר שה' לא נתן לו, כי כך היא מידתו להיות לחלקו של ה' יתברך ולא לחקור אחר העתידות...", ואם משמים הוא צריך לקבל אותם הם יגיעו אליו בלי השתדלות (רבקה פעלה מכח הנבואה שאמר לה ה' 'ורב יעבוד צעיר'), וכיוון ששם היה לכן הוא לא מת.

תעודת הכהן, אומר השם משמואל, היא לחבר בין העולמות, עליון ותחתון. לזה דרושה מידת התמימות להיות עם ה' ולחלקו, וכך הייתה גם מידת אהרן הכהן שהיה בתמימות. הנהגה זו התבטאה אצלו כאשר נאשם בחטא מי מריבה עם משה, שלכאורה הוא לא עשה שם דבר? אומר השם משמואל שכתוב בילקוט שמעוני (רמז תשס"ד), שאהרן יכול היה לומר 'לא חטאתי', אבל שתק וכבש כוחו, "כי מאחר שרצה ה' יתברך שימות, היה נכון וישר אצלו שיהיה כן". תכונה זו, התמימות הזו, האמונה השלימה שכל מה שה' גוזר עלי זה הטוב ביותר, היא שהביאה לבחירתו של אהרן לכהן הגדול. (השם משמואל מאריך עוד להראות שגם באברהם אבינו התגלתה תכונה זו

בפרשתנו מוזהרים הכהנים שלא להיטמא למת. שואל השם משמואל מדוע ציווי זה ניתן דווקא לכהנים? והוא מתרץ (שנת תר"ע, עמ' רחץ), שהחטא הראשון שנעשה בעולם היה באכילה מעץ הדעת. הסיבה לחטא הזה הייתה חוסר תמימות, "כי תמימות היא שלא לחקור אחר העתידות אלא יקבל כל מה שיבוא עליו מאת ה' יתברך ולהאמין שהכל הוא לטובה", וכאשר אמר הנחש לחוה שה' יודע שאם תאכלו מהעץ "והייתם כאלוקים יודעי טוב ורע", "היה לה לחשוב שוודאי השם הטוב לא ימנע טוב להולכים בתמים, ואם לא הרשה לנו אם-כן אף שהוא כן, הלא זה רצון הבורא יתברך שלא להיות כאלוקים". הנחש מפתה את חוה ואומר, שיהיה להם תועלת מאכילת עץ הדעת, שתהיה להם חוכמה עצומה לדעת יותר בתחומים רבים, אז הייתה חוה צריכה לומר, אני מאמינה שאם יש משהו שאני זקוקה לו, ה' בוודאי ייתן לי, איני יכולה להשיג זאת בלעבור על רצון ה'. וכן אחרי שאכלה וראתה כי טוב העץ למאכל, הייתה צריכה לומר, שזה לא ראוי, מכיוון שה' לא חפץ בכך, ומה לה לחקור אחר מאמר ה', אך בדבר זה חסרה לה התמימות, כי תמים אינו מהרהר אחרי רצון ה' ולא חוקר. מביא השם משמואל את דברי רש"י על הפסוק, "תמים תהיה עם ה' אלוהיך" - "התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו", כשאתה נוהג בתמימות, אתה מחובר באופן מיוחד להקב"ה, וממילא, אומר השם משמואל, לא שייך כאן מוות. את ענין המיתה באדם ביאר האר"י ו"ל, שמתחברים באדם כוחות של טומאה, והנשמה אינה יכולה

בעבודת ה'. לכן הכהנים בעלי מום חיצוני אינם יכולים לעבוד במקדש כי במדרגה החיצונית הם פגומים. אבל אכילת הקורבנות היא עבודה עליונה יותר שנכנסת לפנימיותו של הכהן. ובה מתגלה מעלתם של בעלי המום בעלי ה-מ' וה-ו' הנסתרות. שהם שייכים למדרגה עליונה יותר מאשר עבודת קורבנות חיצונית. ומשום כך כשהעולם יתרום למדרגה גבוהה ופנימית יותר דווקא בעלי המום יהיו הכי קרובים לקב"ה כדברי הצמח צדק: "זהם יתייחדו עם השכינה באיזו חדוה פרטית יותר מכללות ישראל שלא סבלו כל כך בפרטות".

כל סבל שעובר על האדם אינו במקרה ולא לחינם. הוא נועד לגלות מעלה פנימית שקיימת בנשמה ולעיתים צריכה סבל או כאב כדי לפרוץ החוצה. ויש כאלו שזכו להיבחר לשליחות מיוחדת מהקב"ה להיות בעלי מום קבוע, בעלי מוגבלות ונכות בגוף אך בריאות מיוחדת בנשמה.

הוא מ' וכן של ו' הוא ו'. יש מסבירים³ שכפילות האותיות מלמדת שהמום החיצוני בגוף הוא ביטוי חיצוני למום פנימי שנמצא בנפש ולכן פחות ראוי שיעבדו במקדש. אמנם נראה שאפשר להסביר גם הפוך. האותיות החיצוניות במילה מבטאות את המום החיצוני שנמצא על גופו של האדם והאותיות הפנימיות רומזות למדרגה פנימית שנחרטה בנשמתו של בעל המום ואינה נראית במבט השטחי מבחוץ. האדמו"ר צמח צדק כותב בספרו "דרך מצוותיך" שלבעלי המום החיצוני יש מעלה פנימית גבוהה יותר משאר האנשים. אפשר להסביר זאת בכך שהמום החיצוני מביא לענווה פנימית שמטהרת את הנפש. כשהגוף אינו מושלם הגאווה מתמעטת ומפנה מקום לזיכרון הנשמה שהופכת לעדינה ואצילית יותר, והרגשת התלות בידי ה' מתחזקת.

באותה פרשה שהתורה פסלה בעל מום מהקרבת קורבנות היא התירה לו לאכול מבשר הקורבנות. "לחם א-לוהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל". הקרבת הקורבן נחשבת לפעולה חיצונית

המשך המאמר של הרב טרבלסי מעמוד קודם < חסרונות ופגמים. הרוח והחומר מתחברים בו למארג אחד בלי סתירות והוא ומבטא את השלמות העתידית שאליה העולם עתיד לעלות. במקדש יש טעימה מעולם שלם בלי פגמים לכן נמנעה בו העבודה מבעלי מומים כי למום אין מקום בעולם השלם. ציור כזה מביא לתקווה ומחזק את האמונה בלב הטוב שקיים בעולם, שהשלמות שמתנוצצת כעת במקדש בלבד עתידה להתפשט ולהפוך לנחלת הכלל כולו. אם כך הרחקת הכהנים בעלי מום אינה מפני שהתורה מפלה אותם לרעה אלא בגלל כבודו של המלך והגדלת כבוד המקדש, או בשביל לחדד את ציור השלמות שהעולם עתיד להגיע אליה.

אך נראה לבאר שהסיבה גם נוגעת למדרגתו של בעל המום עצמו. המילה מום מורכבת משתי אותיות מ' ו-ו'. לכל אות מהאלף בית יש את האות עצמה ואת אותיות המילוי שלה. לדוגמה מילוי האות אלף הן אותיות ל' ו-ף. האותיות מ' ו-ו' הן האותיות היחידות שהמילוי הפנימי שלהן שווה בדיוק לאות עצמה. המילוי הפנימי של מ'

1. כא, כא
2. מורה נבוכים ג,מה
3. ערבי נחל

שעות דעה", ומתוך זה, "והשלום בא יבא מכל עברים". שרי קודש, גדולי קודש, יגלו את הסוד שנעשה פה, באמצע. "ובתוך החלקה המעשית העלובה, החרבה מכל לשד עליין", אלה הם הכנות מסובכות ומעורפלות, "פתחו נהרות רחבי ידים לאורו של משיח, לתקון עולם מלא ברעיונות נצחיים מובטחים מראש אמנה הבטחה אלקית כתובה בברזל ודם". היום אנחנו מבינים מהם 'ברזל ודם', רואים את זה במלחמה, אבל לפני שבעים-שמונים שנה, מי דיבר על ברזל ודם? מה הייתה השייכות לברזל ודם? אז לפני שבעים או שמונים שנה, נכתבו הדברים הללו שהם התכונות לקיום הבטחה אלקית מתוך ברזל ודם?

והו הושיעה נא', וכאשר 'פדית ממצרים גוי ואלקיו', גבורת שכניה, "כן היא כל ישועה, גדולה שבגדולות וקטנה שבקטנות". מדרגות בשייכות לישועה.

בהמשך יש תיאור מציאותי, על פי המצב שלנו עכשיו. "העולם רועש", ודאי עכשיו העולם רועש, "ההרים מתקלקלים", כדור הארץ מתבלבל, "ארץ כשכור תנוע, עמים עפים בדי ריק", ישראל עומד בתוך. אנחנו יושבים פה, בתוך, ומסביב לנו בני-יורק ובלונדון מקשקשים ומפטטים. עמי העולם אינם עסוקים בלימוד תורה ובעבודת ד', לכן יש להם זמן לפטפט ולקשקש תכניות. "ישראל עומד בתוך. בתוך סערת הגלים חותר הוא אל חופו". כעת יש שורות אחדות בהן מפורש שמוכרח להתברר ולהתגלות מה שיש כאן. "ושׁרי קדש באים ויבואו, ואת הדגל העליון יחזיקו, למרחוק

פרק כ' ב'ישראל ותחייתו' הוא פרק מיוחד עם תיאור בהרחבה של כל סדרי התגלות העקבתא דמשיחא. ההתחלה היא לעילא ולעילא, בפנימי פנימיות של הדורות, אחר כך יש המשך: "קמה באחרית הימים תנועה". לא נזכר כאן השם ציונות, אלא משהו כללי אלוקי. "קמה באחרית הימים תנועה חרישית מלאה אונים", כוחות, "וחפצים, מלאה נגודים וסתירות, מלאה אורות ומחשכים, וחושבת לחתור אל החוף לישועת ישראל". אורו של משיח הוא אור גדול, ויש גם אור לא גדול של משיח. "אורו של משיח הַפְּהָה כְּהָ - נמצא בתוכה. "רבים ממחזיקיה של אבוקת אודים קטנה זו בגדו לכאורה באותה האורה הגדולה, האחוזה בקו הארוך אשר לאור עולם, נמוטו הפעמים", התמוטטו הצעדים, "ממעמד הנבואה הצופיה צפית עולמים. אבל ישועתם של ישראל תמיד היא ישועת ד', 'אני

1. ע"פ ירמיהו נ"א ב"ח, וחבקוק ב' ג'.
2. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק כ"ב עמ' 349-350.

מה השמאל רוצה

"ההחלטה בסך רמו... היא האירוע הפוליטי הגדול ביותר בהיסטוריה של תנועתנו, ואולי - לא יהיה מוגזם לומר - בכל ההיסטוריה של העם היהודי מאז הגלות". על הוועידה ועל השלכותיה לימינו. השבוע לפני 103 שנים.

נגד רצון ה' (מקור סוגיית 'שלושת השבועות' הוא במסכת כתובות קיא, א וע"י ברש"י ובמהרש"א שם). אלא שכאן עולה השאלה: מדוע בכלל יש משקל גדול ומשמעותי כל כך למה שיאמרו הגויים? מדוע זה בכלל אמור לעניין אותנו?

המונותאיזם המוחלט

האיר את הדברים הרב יהודא ליאון אשכנזי ('מניטו') באחת משיחותיו ('מספד למשיח' עמ' 169-170): "עיקרון זה ידוע לכל מי שבקיא בתנאים של סוף כל גלות, לאורך תולדות עמנו: ראינוהו ביציאת מצרים, כאשר היה הכרח לקבל את הסכמתו של פרעה, וראינוהו גם בימי שיבת ציון (בימי עזרא), שלא נתאפשרה אלא בהסכמתו של כורש.

שוב אנו מסתמכים על העיקרון של המונותאיזם המוחלט: תולדות ישראל קשורות לתולדות האנושות כולה. תהא תכליתה של הגלות אשר תהא, הרייה מעין 'חווה עבודה' בין ישראל ואומות העולם ואין להתירו ללא הסכמת האומות... כמו בימי פרעה, כמו בימי כורש, אכן נתנו אומות העולם את הסכמתן לשיבת ציון - כאשר חבר העמים (ועידת סן רמו) אשר את הצהרת בלפור לראשונה בתולדות התרבות המודרנית, הוקם מוסד בינלאומי שהיו לו שאיפות כלל עולמיות: רק מוסד כזה היה רשאי לתת היתר לעם ישראל, שהרי, לאור היבטיה הכלל עולמיים של הגלות, המשך המאמר בעמוד 6 <

בשיחותיי עם מדינאים ובנאומי בכתי הנבחרים האיטלקיים ובתקשורת, חזרתי על כך שאם רוצים לתמוך בפשרה מדינית זה דבר אחד, אבל האמירה כאילו ישראל מפירה את החוק הבינלאומי בכך שהיא מתיישבת בחבלי מולדת היסטוריים, היא הונאה ארוכת שנים, מכיוון שהחוק הבינלאומי המחייב - שעליו חתמה גם איטליה כמארכת של אותה ועידה היסטורית - לא השתנה מאז".

סר פחד השבועות

גם גדולי ישראל באותו הדור התייחסו לאותו הסכם כבשורה בעלת משמעות היסטורית, וכך כתב רבי מאיר שמחה הכהן מדווינסק, בעל ה"משך חכמה" (דבריו מובאים בספר 'התקופה הגדולה' לרב כשר עמ' קע"ה): "...אמנם כעת הסבה ההשגחה, אשר באספת הממלכות הנאורות בסן רעמא (-סן רמו) ניתן צו, אשר ארץ ישראל תהיה לעם ישראל. וכיוון שסר פחד השבועות, וברישיון המלכים קמה מצוות ישוב ארץ ישראל ששקולה כנגד כל מצוות שבתורה למקומה (ספרי ראה, פ), מצוה על כל איש לסייע בכל יכולתו לקיים מצווה זו".

לדברי הרב מדווינסק, הסכמת האומות לשובר של עם ישראל לארצו היא עדות לכך שההגבלה האלוקית על ישראל לשוב ארצה באופן לאומי, ולא כיחידים - בטלה. זוהי משמעות דבריו "סר פחד השבועות": פסק החשש שמא העלייה הלאומית ארצה - המכונה "עלייה בחומה" - היא

אם ישאלו אתכם מהי הצהרת בלפור, סביר להניח שתדעו להשיב על השאלה די בקלות. לעומת זאת, לשאלה על אירוע שהתרחש כשלוש שנים לאחר אותה הצהרה, בסן-רמו שבאיטליה, נראה שמעטים יותר ידעו מה בדיוק קרה שם ומהי חשיבותו ההיסטורית המכרעת של המאורע הזה. ובכן, לפני כ-103 שנים, ב' באייר התר"פ, התכנסו בוויולה בסן-רמו שבאיטליה 'בעלות הברית' - המעצמות שניצחו במלחמת העולם הראשונה, והחליטו למסור את המנדט על ארץ-ישראל לבריטניה, כדי לממש את הצהרת בלפור מתאריך י"ז במרחשוון שנת תרע"ח (1917).

כך כתב השבוע שגריר ישראל היוצא באיטליה, ד"ר דרור אידר: "מה שהיה בסן-רמו באותו חודש אייר תר"פ, אפריל 1920, היה אירוע היסטורי מכונן מאז החורבן במאה הראשונה, בנוגע לזכות העם היהודי להקים מחדש את מדינתו העצמאית במולדתו ההיסטורית. חיים ויצמן חגג: 'ההחלטה בסן-רמו, ההכרה בזכויותינו בפלשתינה, שנכללה באמנה עם טורקיה (הסכם סוור) והפכה לחלק מהחוק הבינלאומי, היא האירוע הפוליטי הגדול ביותר בהיסטוריה של תנועתנו, ואולי - לא יהיה מוגזם לומר - בכל ההיסטוריה של העם היהודי מאז הגלות".

בהמשך דבריו הוסיף אידר על משמעות אותה החלטה לימינו: "ההחלטה הזאת של חבר העמים לא בטלה מאז. סעיף 80 באמנת האו"ם, שהוקם אחרי מלחמת הע"ש, מנע על כל הזכויות שניתנו בידי חבר העמים קודם לחתימה על אמנת האו"ם.

הזמן הוא לא היה גדול בתורה, היא ראתה את מידותיו הטובות "דהוה צניע ומעלי" [=שהיה צנוע ומעולה] והאמינה בו שהוא מסוגל לגדול בתורה (כתובת סב, ב).

חז"ל אמרו שהדן את חברו לכף זכות ידונו אותו לכף זכות ואם כן ייתכן שהסיפור שרבי עקיבא בצעירותו דן את בעל הבית לטובה הביא לכך שרחל דנה אותו לטובה והאמינה בפוטנציאל הגלום בו.

תחנה שלישית: ראיית הטוב בעם ישראל

במשנה בבבא קמא נאמר "אמר ר' עקיבא: אפילו עניים שבישראל רואין אותם כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, שהם בני אברהם יצחק ויעקב" (צ, ב).

הביטוי "בני אברהם יצחק ויעקב" הוא ביטוי של כבוד ומתאר את מעלתו הפנימית של כל יהודי, שאפילו אם ירד מנכסיו או שהוא מהשכבות החלשות בחברה, יש להתייחס אליו בכבוד.

דברי אהבה ואמונה בגדלות ובעתיד עם ישראל יצאו מתוך ליבו של רבי עקיבא, לב אוהב ומאמין "אפילו עניים שבישראל רואין אותם כאילו הם בני חורין שירדו מנכסיהם, שהם בני אברהם יצחק ויעקב".

סיכום

ביכולתו המופלאה, מלמד אותנו רבי עקיבא לראות את הטוב בעצמנו, לראות את הטוב בזולת, לראות את הטוב בעם ישראל.

לקבלת המאמר המלא:
gemarabemunah@gmail.com

ראיית הטוב: דרכו של רבי עקיבא

הפועל שלימד זכות

חז"ל אומרים: "תנו רבנן: הדן חברו לכף זכות דנין אותו לזכות. ומעשה באדם אחד שירד מגליל העליון ונשכר אצל בעל הבית אחד בדרום שלש שנים. ערב יום הכפורים אמר לו: תן לי שכר, ואלך ואזון את אשתי ובני. אמר לו: אין לי מעות. אמר לו: תן לי פירות. - אמר לו: אין לי... הפשיל כליו לאחוריו, והלך לביתו בפחי נפש" (שבת קכז, א).

מסופר שלאחר סוכות מניע בעל הבית לביתו של הפועל ומשלם לו את שכרו ואז שואל אותו מה הזכות שלימד עליו כשאמר לו שאין לו מעות, פירות וכו'? ועל כל שאלה הפועל מסביר בדרכים יצירתיות את הזכות שלימד עליו. ובסוף אומר הפועל שהזכות שהוא לימד עליו היא שהקדיש את כל נכסיו לשמים ובעל הבית מאשר שאכן כך היה "ואתה, כשם שדנתני לזכות - המקום ידן אותך לזכות".

יש לשאול היכן בסיפור זה אנו רואים דוגמא לדברי חז"ל שמי שדן את חברו לכף זכות ידונו אותו לכף זכות? היינו מצפים שתופיע כאן דוגמא לכך שהפועל 'אוכל בעולם הזה את הפירות' של לימוד זכות על בעל הבית. היכן מצינו שדנו לכף זכות את הפועל שדן את בעל הבית לכף זכות? כדי להשיב על השאלה הזאת יש צורך לברר את הזהות של הפועל שלימד זכות.

התחושה כשקוראים את הסיפור היא שאותו

פועל היה אדם מיוחד ביותר, ואכן לימים הוא הפך להיות מגדולי התנאים שבכל הדורות. בשאלות דרב אחאי גאון נאמר שאותו פועל היה לא אחר מאשר רבי עקיבא בצעירותו. נראה שזהו הסיפור המכונן בתולדות חייו של רבי עקיבא בצעירותו כשעדיין היה עם הארץ לפני שלמד תורה. כפי שנראה מיד כל ציר חייו של רבי עקיבא הסתובב סביב לימוד זכות.

תחנה ראשונה: דן את עצמו לכף זכות

עד גיל ארבעים רבי עקיבא לא למד תורה, עד שיום אחד ראה את טיפות המים שחקקו את האבן (אדר"ן ו). המיוחד בסיפור זה הוא שרבי עקיבא היה יכול להתייאש מראש ולומר שבגיל ארבעים אי אפשר להתחיל ללמוד קרוא וכתוב וללמוד תורה. אך רבי עקיבא נתן בעצמו אמון שהוא מסוגל ללמוד תורה והוא דן את עצמו לכף זכות.

הייתי רוצה להציע שהיכולת המפעימה של רבי עקיבא להאמין בעצמו ולדון את עצמו לכף זכות, קשורה לסיפור שאירע לפני כן כשעבד אצל בעל הבית ודן אותו לכף זכות ואם כן כדברי חז"ל "הדן חברו לכף זכות דנין אותו לזכות" - הוא דן את עצמו לכף זכות.

תחנה שנייה: האמון של רחל

רחל דנה את רבי עקיבא לכף זכות ואף שבאותו

הפלא של רבי שמעון // הרב נסים ויטנברג

חושך לאור ויותר מזה, להקפיד שהאור יבוא מתוך החושך, כפי שכותב רבי שמעון בזוהר הקדוש "מאן מִנְכֹּן דִּי חֲשׂוּכָא קִזְהָרְקָא לְנְהוּרָא וְטַעֲמִין מְרִיכָא לְמִתְקָא עַד לָא יִיתוּן הָכָא".

נראה אפוא לענ"ד שרבי שמעון יודע שרבי יהודה בן גרים למד היטב את הלימוד הזה ואף אוהז בו בצורה חזקה, ולכן שולח את ר' אלעזר לקבל ברכה דווקא ממנו, כדי לחנך את בנו שמכל

חושך אפשר להוציא אור... וכנראה שרבי שמעון גם ידע שב"זכות" ר' יהודה בן גרים הוא יצטרך לברוח למערה לשלוש עשרה שנה ודווקא משם להביא לנו את אור היקרות של הזוהר הקדוש...

גם אנחנו היום צריכים להשתדל להסתכל על המציאות עם תורתו של רבי שמעון שהופכת כל קושי למתנה גדולה ויהי רצון שזכותו יגן עלינו...

עוד תלמידי חכמים שיכול בנו ללכת אליהם? ב. מדוע יהודה בן גרים 'מקלל' את ר' אלעזר ולא מברך רגילו?

בפשטות אפשר לומר שרבי שמעון לא העריך נכון את רבי יהודה בן גרים. אבל זה דבר שלא יעלה על הדעת, ולא רק מפני שרבי שמעון היה צדיק הדור אלא גם מפני שרבי שמעון ודאי הכיר היטב את תלמידיו. ואפשר גם לומר שיהודה בן גרים היה באמת מיוחד מאוד, אבל לא ידע לשמור על פיו כפי שאמנם התגלגלה על ידו אותה חובה שחכמי ישראל נרדפו על ידו (רבי יוסי הוגלה ורבי שמעון הסתתר).

ביתר עומק אפשר אולי לומר שרבי יהודה בן גרים לא היה גדול הדור אבל הוא היה תלמיד טוב מאוד של רבי שמעון, ותמיד השתדל להפוך

בגמרא (מועד קטן ט ב) מסופר שר' יהודה בן גרים ור' יונתן בן עסמאי למדו תורה אצל רשב"י. משסיימו את לימודם באו להיפרד מרשב"י, בערב וגם בבוקר. לאחר שיצאו אמר רבי שמעון לבנו ר' אלעזר שייך לבקש מהם ברכה, שכן הם 'אנשים של צורה'. והנה, כשביקש ר' אלעזר ברכה מהם, אמרו לו דברים קשים שנשמעו כמו קללות. הוא חזר מבוהל לאביו וסיפר לו מה שהיה. ואביו, רבי שמעון, פירש לו את כל ה'קללות' שנאמרו לו, בדרך של ברכה.

כששומעים את השם יהודה בן גרים, נזכרים מיד בסיפור המפורסם ממסכת שבת (לג ב) שם מסופר על השיחה של רבי שמעון עם רבי יהודה ורבי יוסי שהתגלתה לרומאים על ידי יהודה בן גרים והיא שהכריחה את רשב"י להתחבא במערה.

מהסיפור עולות כמה שאלות.

א מדוע שלח רשב"י את בנו דווקא ליהודה בן גרים לקבל ממנו ברכה? האם לא הכיר רשב"י

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדרכת כלות

אישית שאינו צריך לחנך "ילדה" שתלויה בו.

דוגמא נוספת של משבר שנוצל לצמיחה: גבר שעוסק לפרנסתו בעבודה תורנית, אך הוא כבוי ועייף רוב הזמן. אשתו דרשה ממנו דרישות כלכליות שלא היה מסוגל לעמוד בהן ולעגה לו שהוא לא יוצלח. הם הגיעו למשבר זוגי קשה. בכירור שעשינו, עבדנו על הילד הפנימי שהיה מושפל ונרדף בחברה, ללא יחס חם ועוטף מהוריו. ככל שהקשיב לעצמיותו וגילה את עוצמתו, נעשה עצמאי ועבר לתחום פרנסה אומנותי, שונה לגמרי. אשתו לעגה והציקה לו בהערותיה כלפיו. למרות זאת, הוא פרח בתחומו וקיבל עבודות ברחבי העולם. מכיוון שאשתו המשיכה ללעוג לו גם בפני הילדים, הוא החליט להתגרש. לזאת היא לא ציפתה והגיעה לקבל עזרה. מכיוון שגם היא חוותה ילדות קשה, היא השפילה אותו, כדי לרומם את עצמה. עבדנו על הילדה האבודה, על עצמיותה וגילוי עוצמתה. מתוך כך, נעשתה עצמאית מכבדת וכבר לא היה לה צורך ליצור ערך עצמי מזויף שתלוי בבעלה.

תפילתי ותקוותי שכל מי שחושש מנישואין ומתבדח מתוך ליצנות וכל מי שמתאונן על מצבו העגום בנישואין, יקרא את דברי אלה ויקבל גישה נכונה יותר שיוצרת מוטיבציה, להיות עוצמתי ועצמאי דווקא מתוך חיי הנישואין.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - esstavr@gmail.com

עצמאות אישית בנישואין

יש מי שחושבים שכאשר מתחננים, הסתיים עידן העצמאות ומעתה הם משועבדים לבן/בת הזוג. יש שמבטאים מחשבות אלה ואולי גם את החששות מנישואין, ע"י בדיחות וליצנות שמציגות את הנישואין באורח שלילי וכעניין לא רלוונטי. יש מהרוקים שמשתיקים את מצפונם בהמשך רווקותם, והנשואים מוציאים קיטור על קשייהם ועל התחושה שהם כבולים בנישואין. כך מגדילים ומעצימים את האמונה השלילית הזאת. זהו אחד הגורמים לרווקות מאוחרת וגם לניסיונות "שחרור" (גירושין) ממערכת הנישואין.

מחשבות/אמונות כאלה נוצרות בד"כ, כאשר בני הזוג מתייחסים בנישואין, לצד החומרי הטכני: "אני צריך לשאול אותה אם אני יכול לצאת/ לנסוע/ לעשות וכו', מה שברווקות, עשיתי מה שבא לי והייתי עצמאי". "אני צריך להתמודד עם רגשות/בכל/תלונות ואני מוצא את עצמי חסר אונים, כשבחיי הרווקות, הרגשתי חזק, מבין, מצליח וכד...". "אני פתאום לא יכולה לדבר עם חברות/ עם אמא שלי, בכל זמן ועל מה שבא לי...". "אני צריכה להתמודד עם הכנת ארוחות שאני לא אוהבת, עם שיחות חופרות / שתיקות ועם תחושות של מתח שלילי..."

מצבים מעין אלה, אינם נישואין, אלא שניים שחולקים דירה משותפת.

עצמאות אישית במסגרת הנישואין, נוצרת כאשר מודעים לגישה שההתמודדות המעשיות בנישואין, דווקא מאפשרות לכל אחד את גילוי עצמיותו. כי ה"פנים מול פנים", מפגישים את האדם עם חסרונותיו וקשייו האישיים והוא

כביכול "נאלץ" להשתנות לטובת שלום בית. או ברובד גבוה יותר: ע"י שיחות זוגיות (חופרות) על הקשיים, הוא/היא מגיעים לתובנות והסכמות שבעקבותיהן, הם משנים את עצמם. ע"י כך כל אחד מהם, מוציא מן הכוח אל הפועל, את אישיותו העוצמתית והעצמאית.

ישנן התמודדויות סטנדרטיות וישנם גם משברים שנוצרים, תוך כדי החיים המשותפים שגורמים לבני הזוג להיות בצומת חיים, בבחירה, אם להתפתחות ועצמאות אישית, או להפך.

לדוגמא, מקרה שלא נוצל לצמיחה:

אשה שבנערותה ועד שנישאה, לא 'עברה' את גיל ההתבגרות. היא הייתה טיפוס מרצה ונחמד ותמיד הלכה בתלם. היא נישאה לגבר שהתנהל כאבא שמילא את כל צרכיה והיא הרגישה ילדה טובה של אבא=בעלה. מכיוון שזו לא מערכת יחסים שאמורה להיות בין איש ואשה, הגיע שלב, בד"כ תוך כדי גידול הילדים ובעיקר כשהגיעו לגיל ההתבגרות, שהיא רצתה לבטא את אישיותה, גם בניגוד לרצון אבא=בעלה. הבעל לא היה מוכן לקבל את מרד הנעורים שלה והתנהג כלפיה כאבא שצריך להגביל את ילדתו שיצאה משליטתו. התוצאה הייתה גירושין כואבים. אילו היו ביניהם שיחות אינטימיות רגשיות ובעלה היה מכיר בצורך הצמיחה העצמאית שלה והיו משנים את התפקוד מאבא-ילדה לאיש-אשה, כל עוגמת הנפש והגירושין הכואבים, היו נחסכים מהם והיו צולחים את המשבר וצומחים ממנו. היא הייתה מגלה את אישיותה ונעשית עצמאית תוך כדי הקשר והוא היה עשוי לזכות בעצמאות

המשך המאמר של הרב לביא מעמוד 4

לא היה די בהכרת אומה זו או אחרת בצדקת רעיון קץ-הגלות והקמת בית לאומי יהודי בארץ ישראל...".

לדברי הרב אשכנזי, "המונותאיים המוחלט" מחייב שעם ישראל יקבל מנדט מאומות העולם, כדי שישראל יוכלו להיות שליחי ציבור עבור כל האומות. כי "תולדות ישראל קשורות לתולדות האנושות כולה".

לדברים אלה יש להוסיף מאורע משמעותי נוסף שהתרחש כ-28 שנים לאחר אותה ועידה בריבירה האיטלקית בסן-רמו: אור ל"ז בכסלו התש"ח (כ"ט בנובמבר 1947), החליטה עצרת האומות המאוחדות - על סיום המנדט הבריטי ועל הקמת מדינה יהודית על חלק מארץ-ישראל. על אותו מאורע היסטורי כתב הרב סולובייצ'יק במסתו "קול דודי דופק" את הדברים הבאים: "נוטה אני להאמין שארגון האומות המאוחדות נוצר ביחוד לתכלית זו - לשם מילוי השליחות שהטילה עליו ההשגחה. נדמה לי, שאין להצביע על שום הישג ממשי אחר על ידי האו"ם..."

יזכור לעולם בריתו

השמאל הישראלי, כך נדמה לי, משקף במידה

רבה את נקודת המבט של אומות העולם. איש השמאל יעדיף להיראות "פה" על פי הפרמטרים של המוסר המקובל כיום בעולם, על פי ההומניזם המערבי האוניברסלי. במובן זה, השמאל מעמת את הימין עם השליחות שלנו להיות נושאי בשורה לעולם כולו. אלא שלפתחו של השמאל רובצת חטאת ההזדהות עם הצד הרע של האומות - האנטישמיות, ההתבוללות והערכים שגורמים לאובדן הזהות והברית הנצחית של ישראל עם ריבונו של עולם.

וכך התבטא הרב קוק צ"ל בנאום שנשא זמן קצר לאחר החלטת האומות בסן רמו (אגרות הראיה ד' עמ' תפב): "לא שירות 'התקוה' לבדן, ולא קריאות הידד ושתיית יין כרמל לבדן, תהיינה לאבני בניין בידינו לבנות את בית ישראל, רק זכירת ושמירת בריתו על פי דרך התורה והמצווה, היא תהיה לנו ליסוד מוסד ולאבן פינה... אין הארץ לישראל אלא כל זמן שישראל הוא לה' - 'פדות שלח לעמו' - אבל התנאי הראשי הוא - 'יזכור לעולם בריתו' (תהלים קי"א)".

השאיפה האוניברסלית של השמאל, ללא שמירת הברית - הנאמנות לערכי האומה והמסורת, של הימין, מערערת את הבסיס עליו יושבת הזכות שלנו על הארץ.

לטלפנייה המתחדשת
במכון מאיר
דרושים/ות

טלפנים/יות
למען התרומות

שכר בסיסי + בונוסים
משמרות אחה"צ/ערב

מעוניינים?
שלחו סמס 052-5121946

שהחיינו וקיימנו
והנענו זמן הזה

לרגל השלמת סדרת
שיחות הרציה על ספר אורות
ספריית חוה יוצאת במבצע 50% הנחה
לרוכשים במכירה מוקדמת

ניתן להזמין בסלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

*למזמינים עד ר"ח אב תשפ"ג בלבד! לא כולל משלוח בסך 40 ש"ח. המכירה ללא חשש ריבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבינר.

אמור

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים,
אולי תזכו בפרס! meirkids.co.il

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים!
באתר meirkids.co.il בטלפון 0732379860

שאלו כפרשה

1. "וקידשתו" (כא, ח) - במי יש לנהוג בקדושה?
2. מאיזה גיל של הבהמה, ניתן להביאה לקרבן?
3. מהו איסור "נותר"?
4. מה פירוש המשפט "שבע שבתות תמימות"?
5. על איזה יום בשנה נאמר "שבת שבתון הוא לכם"?
6. מהי הסיבה שכתובה בתורה למצוות הישיבה בסוכה?

חידה

הסבירו: לא ממש 'מועד', אבל
הוא הראשון בפרשת המועדות!

המלצת השבוע

השבוע יחול ל"ג בעומר! היכנסו לאתר ערוץ מאיר
לילדים ותיהנו ממגוון תכנים ליום המיוחד!

המנוחה בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך
פרשת השבוע

3	2	1
6	5	4
9	8	7

ספירת העומר

בפרשת אמור התורה מדברת בדיוק על הימים שבהם אנחנו נמציאים, ימי ספירת העומר. התורה מצוה אותנו לספור את הימים שבין חג הפסח לבין חג השבועות. חכמים מסבירים שעל ידי הספירה אנחנו שמים לב להתקרבות שלנו ליום קבלת התורה, ויכולים להתכונן למתן התורה, בהתקדמות ושיפור המעשים שלנו.

חכמינו ספרו לנו שבתקופה זאת נפטר תלמידי רבי עקיבא, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. כלנו יודעים ומכירים את מה שרבי עקיבא אמר: 'ואהבת לרעך כמוך' - זה כלל גדול בתורה! על ידי אהבת הזולת אנחנו יכולים להיות קשורים לכל התורה בלה.

לכן, בימים אלו ראוי וכדאי שכלנו נרבה אהבה, שלום ורעות בינינו, וכך נגיע בצורה טובה, מוכנים יותר לחג השבועות ולקבלת התורה! יש, ערוץ הילדים

- השעון המעורר ויוסי מדברים: השעון: שמת לב שאתה מדבר עם חפץ דומם? יוסי: שמת לב שגם אתה?

- פעם אחת היו מלפפון ועגבייה והם הלכו לים. פתאום רץ אחריהם פלפל ואמר: 'חכו לי אני גמבה!'

והזוכה לפרשת אחרי-מות קדושים:
רוני סולמי!

תורת האזור

מאת יוסי שחר.
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

איך מציירים אש?

ציירו צורה של טיפה:

הוסיפו על גבי הטיפה שתי טיפות קטנות

הוסיפו עיקול למעויינים ואחדו את הצורות.

1. צרו עיקול בצורת הטיפות.
2. הוסיפו מעויינים

הוסיפו עיקול למעויינים ואחדו את הצורות.

1. צרו עיקול בצורת הטיפות.
2. הוסיפו מעויינים

למה לקורבן העומר קראו כך? הרי עומר זו רק מידה. לא מצאו שם אחר? אלא שהמקום הנוסף היחיד בו מוזכרת מידת העומר הוא המן במדבר. בכניסה לארץ נפסק המן וניתן לטעות שיכוחי ועוצם ידי. לכן מביאים מהתבואה עומר - לזכור שהכל מה'.

הנשמה הטבעית של האומה שנתעלפה בימי הגלות צריכה היא לשוב לאיתנה. זה הוא תוכן החיים של עקבתא דמשיחא, המרובה בכ"כ צרות גשמיות ורוחניות. ודוקא בעת אשר החלקים התחתונים של הנשמה, בחינות הנפש שלה, חוזרים לתחיה, מתעוררים כחות שפלים וחרבים רבים להתראות ולהתגלות בעולם ובעת ההיא עצמה צריכים השרידים, שאומץ ד' בלבם להאיר את האורה העליונה של הנשמה, באופן שהיסודות התחתונים ישמשו להיות מוסיפים חיל וכח רב אל היסודות העליונים... פגימות הנשמות תתמלאנה בכל אחד מחברו. עד שיתיצב מכולן יחד בניין איתן, חטיבה רבת הקודש ורבת העוז, מלאה חיים ומופיעה בנצח והוד... שמונה קבצים, ח, פג

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

הימין, ממשלה מן השמאל, ממשלה מן האמצע - אבל ממשלה שלנו. ה. התורה פורחת. אלפי בתי כנסת, מיליון שיעורי תורה, תלמידי ישיבה בקום המדינה: 400, היום: 135,000. ועוד ועוד ניסים ונפלאות. נכון שיש מחלוקת ציבורית רחבה וענפה. אך אין זו מחלוקת חדשה, היא כבר היתה קיימת אחרי קום המדינה, וגם לפני המדינה, וכבר בקונגרסים של בזל: כולנו רוצים מדינה, אבל מה תהיה מהות המדינה הזאת? מה תהיה התרבות? כולנו רוצים מדינה יהודית או מדינה של יהודים, כפי הגדרת הרצל. בעברית: המדינה היהודית. אבל בגרמנית: Judenstaat. באנגלית: מדינה יהודית, The Jewish State, וכן בצרפתית: L'Etat Juif, וכן בידיש: די יידישע מדינה. רק נשאר להגדיר מה זה יהודי. ודאי כתוב בתורה, בנביאים, ובכתובים, אצל חכמי ישראל, ובכל ההיסטוריה של עם ישראל. אך בגלל בלבולי הגלות, זה נשכח במקצת או בהרבה. כולם יהודים טובים, אך יש ביניהם, שהם מבלבלים, או בידיש: אביסל פארדרייט. אבל איננו מתייאשים ואיננו נבהלים. עברנו דברים קשים מאלו והתגברנו. גם הפעם נתגבר, ובסופו של דבר, שנהיה כולנו קדושים.

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

להיות קוצר בשדה

באמצע פרשת אמור, לאחר תיאור חג השבועות, מופיע פסוק שלכאורה לא קשור: "ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך ולקט קצירך לא תלקט" (ויקרא כג, כב). למה דווקא פה התורה מוצאת לנכון לחזור על מצוות פאה ולקט? מצוות הפאה (להשאיר צד לא קצור בשדה לעניים) ולקט (להשאיר לעניים שיבולים

שנופלות תוך כדי קצירה כדי שילקטו אותן) - הן דרך משונה לתת צדקה. לכאורה היינו מצפים שמצוות צדקה המוכרת תהיה לתת לעניים את השיבולים באופן מרוכז ומסודר במקום שהם עצמם יצטרכו לקצור וללקט אותם בשמש הקופחת. אולם מצוות הלקט והפאה מלמדות אותנו מהו הכיוון במצוות הצדקה בפרט ובעבודת ה' בכלל - בעל הבית פונה אל העניים ואומר להם: אל תעמדו בצד! זה לא שאני קוצר שיבולים ונותן לכם נדבה - בואו יחד (!) נעבוד בשדה ונחלק בינינו את התבואה. צדקה מלשון 'צדק'. אנחנו שותפים. המסכנים בחברה הם לא נטל - הם חלק מאיתנו. גם במגילת רות (שאותה נקרא בשבועות) מתואר התהליך שעוברת רות - גיורת זרה - שאט אט עובדת בשדה יחד עם הקוצרים עד שהופכת להיות חלק מהם, מכירה את בועז, וממנה צומחת מלכות בית דוד. בזוהר הקודש נאמר שתלמידי חכמים הם 'מחצדי חקלא' (קוצרי השדה) הדרך ללמוד תורה, להגיע למתן תורה בחג השבועות; לעבור את ימי ספירת העומר - היא לא בקבלת מתנת חינם אלא האדם עצמו נהיה קוצר בשדה. "גיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך". להיות 'שותפים' לקדוש ברוך הוא.

כל סוגי המפגינים הנם קדושים

קדושים תהיו - זו מצוה או הבטחה? אתם מצווים להתאמץ לטפס אל עבר הקדושה, או אתם מובטחים שבסוף תהיו קדושים? שניהם, כי אין מקום לציזיו אל מגמה בלתי אפשרית. אם נצטוונו, סימן שזה אפשרי ושנגיע. לא רק יחידים, אלא כל עם ישראל. הרי זה נאמר ל"כל העדה". אך כמה נעוץ אותו בטחון שכולנו נהיה קדושים? - בנשמה הטהורה, בנשמה הקדושה, בנשמה הישראלית של בני אדם. רבי מאיר הדגיש: בין נוהגים מנהג בני, בין אינם נוהגים מנהג בני, הרי הם בני (קידושין לו). הרי בליל הסדר יושבים יחד ארבעה בני מגוונים: חכם, רשע, תם ואינו יודע לשאול. אלו דברים פשוטים, ידועים, נצחיים. אך היום בעידן מחלוקת גדולה בציבור, יש להזכיר עוד ועוד, ולא ליפול לסופרלטיבים, להתפרצויות סגנוניות, להכללות שקריות, לשכחה שכולם בני לך, לצביעת הכל בשחור.

קודם כל, לא הכל שחור. הכל לבן בלבנונית מוקטנת. יש לראות הכל בפרופורציה, בפרספקטיבה. א. זכינו לבניין הארץ. אדמה זו שהיתה שממה, היא עכשיו גן ד'. חקלאות, תעשייה ומסחר משגשים מעבר לכל חלום. ב. קיבוץ גלויות. מכמה אלפים הגענו בקום המדינה לשישים ריבוא בערך. והיום שמונה מיליון. אשרינו שאנו מתקבצים יחד. ג. הקמת המדינה. אנו עצמאיים. אנו כבר לא תחת שלטונם של גרמנים או צרפתים או טורקים או בריטים, אלא מנהלים את חיינו. ממשלה מן

מזמנת לשנה של
חיפוש וגעגוע
מפגש חי ומתחדש
עם עצמך
שנה של לימוד תורה
בירושלים

בואי ליום הכרות לשנת תשפ"ד
במכון אורה

י"א אייר
י"ט אייר
כ"ג אייר

מחנות לך!

לפרטים נוספים והרשמה השאירו הודעה ונחזור אליכן, שוהם: 0525607494